

Smule mildere fra Ministerens Side. Den højtærede Minister er sikkert ikke ubekendt med, at der langt ude i Landbrugets Rækker er en voksende Interesse for Foranstaltninger imod den for Landbrugserhvervet saa ødelæggende Indførsel af Produkter, hvis Indførsel for dette Erhverv har Karakter af Dumping — saadan kan man godt kalde det, der sker overfor vort Erhverv udefra. Det drejer sig om Varer, som vi udmærket godt selv kan fremstille, og som vi maa have Lov til at producere uhindret af den udenlandske Konkurrence.

Jeg skal her nævne f. Eks. Kartoffelmel og Cikorierødder. Det er Ting, vi udmærket godt kan producere her i Landet, men vi kan det ikke, fordi de nu kommer meget billigere fra Udlandet. De har altid været en stor Indtægtskilde for de ikke-korndyrkende Egne i Jylland. Man har ogsaa været Vidne til, at derovre fra Brande-Eggen har været en Deputation herovre, der, saa vidt jeg ved, har beklaget sig overfor den høje Regering over, at det var dem umuligt at undvære denne Indtægtskilde, og fremsat Fordring om, at der blev gjort noget for dem. Jeg ved ikke, hvad Resultatet er blevet, jeg vil kun pege paa det som noget, den højtærede Regering ikke kan være uvidende om rører sig ude i Befolkningen, hvor der næres mange Ønsker om, at der her skal gøres noget. Cikorierødder er gaaet fuldstændig ud af Drift her i Landet, vi avler ikke Cikorierødder af Betydning mere. Det er Ting, der udmærket kan dyrkes her, og som har været en udmærket Indtægtskilde for de magre Egne ovre i Jylland.

Ogsaa et andet Produkt vil jeg gerne pege paa, nemlig Hvedemel. Vor Mølleindustri er jo fuldstændig lammet, vi kan ikke lave Hvedemel her i Landet paa Grund af, at den kommer billigere herind fra Sverige, og det er den svenske Eksporthæmsel, der gør det. Det er den Slags Ting, som alle Folk lægger Mærke til i Krisetider. Man siger: Hvad tænker I paa, naar der tales om, at vi skal hjælpe hinanden, og at vi skal hjælpes alle sammen? Nej, vi skal hjælpe os selv, vi skal bare have Lov til at drive vort Erhverv med de Hjælpemidler, der staar til vor Raadighed. Det er rigtigt. Hvad skal alle disse Foranstaltninger med Akkordforeninger og alt, hvad det nu er for noget, hjælpe? De hjælper ingenting; hvad der hjælper, er, at vi kan faa Lov til at drive vort Erhverv uhindret af Udlandets

Konkurrence — De maa kalde den unfair, om De vil. De maa saa kalde det aktiv Handelspolitik, De maa tale om Dumping, eller hvad De vil, men Hjælp maa der til fra den Side. Danmarks Hovederhverv er Landbruget, og for Tiden er det under de givne Omstændigheder umuligt at drive Landbrug, saaledes at det kan give den allermindste Afkastning. Det er et Forhold, som man ikke kan komme udenom, og som hverken den nu siddende eller en kommende Regering vil kunne komme udenom. Vi kan foretage de Nedskæringer, som er fremme. Der vil sikkert ogsaa nok blive Enighed derom, det tvivler jeg ikke paa, og jeg haaber det ogsaa, men hvad jeg vil sige, er, at Nedskæringer alene kan ikke gøre det, det er min faste Overbevisning, og det er mange, mange Menneskers Opfattelse, at der maa meget mere til. Der er kun den Ting at pege paa, at vi maa have vort Erhverv i fuldt konkurrencedygtig Stand, og det har vi, men vi maa ogsaa have det fritaget for andre Landes Invasion med deres Overskudsproduktion. Jeg tror, at det vilde være en meget væsentlig Hjælp mod Krisen, hvis vi fik disse Forhold ordentlig undersøgt og fik en fornuftig Ordning paa dem.

Vi har jo efterhaanden afskaaret os selv fra at levere vort naturlige Forbrug af f. Eks. Heste. De leveres af Polen og Randstaterne hertil. Saa peges der paa de billige Heste, og der siges, at Husmandshestene har vi ikke her. Jo, vi har Heste, som er meget bedre end de russiske, og som Husmændene udmærket godt kunde bruge; der købes russiske Heste for 50 Kr. hos Oprætterne, og saa sælger Hestehandlerne dem her for 400 à 500 Kr. — den Forretning synes jeg ikke kan være lønnende for Samfundet som Helhed. Vort hjemlige Marked oversvømmes ligeledes, har vi set her i Foraaret, af Lam fra Holland. Butikkerne er fulde af hollandske Lam. Og kommer man ind paa Kvægtorvet, hænger der Rækker af Svin fra Sverige. England vil ikke have dem, fordi de er for fede, saa spiser vi dem, medens vi selv producerer Svin i lange Baner, og Landmændene er ved at frygte for, at vor Produktion er for stor; det viser sig da ogsaa, at saa snart en Uges Rekordslagtinger kommer frem paa det engelske Marked, bliver dette trykket. Jeg tror, at der fra Erhvervenes Side før eller senere — det vil sikkert ikke være saa forfærdelig længe — vil komme Krav om Foranstaltninger mod disse Ting. Om det saa skal ske ved Vedtagelse af Dumping-